

ئاپا سېکس ھۆکارىكە بۇ چەۋاساندنه وەي ڙنان !

سامان شاکر

بروزته و هی فیمینیستی پیویستی به
ناسنامه هی کی ژنانه هی که به بی هیچ
هر جیکن کومه لگه کی پاتریارکی و فرزای
شوان تیکشکیتی و بتایبه تی ئە و
وینه ئیدیالیه زالبوونی پیاو به سه ر
زشدا بگوییت. به لام لیرهدا چەند
خالایکی تر دیتیه پیشوه، و کاری
ئېنگان گرانیت ده کات.

بزوتنوهه و هی فیمینیستی پیوستی به ناسامنه کی ژنانه همه که به بی هیچ مهربانی کومله کی پاتریارکی و فرزایه وان تیکشکنی و بتایبته تئو ویته نیدیاله زالبونی پیاو به سر ژندابگورت. به لام لیره دا چهند خالیکی تردینه پیشه و، کاری زنگان گرانتر دکات.

ژنان لایه ن پیاوانه و چهنده ساله داگیر کراون، بؤیه پیاوان و به ناسانی پیگا به گورانکاری نادهن. کومله کی تئیمه سرتکتوریکی تایبه تی خوی و هرگز تووه و لهوانه یه ئه کورانکاریانه به پیشکوه نه زانیت. بؤیه خباتی ژنان ده بیت بؤیه ئوه بیت، ژن بون شرم نه بیت، و مانای ئوه و نه بیت، که ژن بروت ده بیت لواز بیت، و بیه بونی پیاویک له ژیانتا نه تواني ژیان بیت، ژنان به بی پیاوانیش ده توان ژیان بکهن، و گورانکاری له ژیانی خویاندا بکهن. و ژنم ده ستوازانه ده بیت له لایه ن ژنانه وه راست بکتنه و، ژن بون، دایك بون، ده بیت مایه ی شانازی ژنان بیت. (سیمون دی بوغوار ده لیت: هندیک جارق لاله ژنان ئوهنده رزوه به رامبه ر به پیاوان که همو مو شتیکی پیاوون رهت ده کنه و، به لام ئوه و هله یه من ناتوانه له گه ل ئهم ده نگاهنه ب.

فیمینیسته کانیش ئه گر وابن ناگنه هیچ ئه نجامیک، ده بیت نهوان خه بات بتوهه بکهن که وه ده مروقیک و ده ژنیک قبول بکتین، و لایه ن پیاوونه وه و ده مروق بناسرین نه ک

هندیک کومله که ش ده بیتنه ما یه سوکایتی پیکردنیان و نقد جاریش کوشتنیان.

ژنان ده بیت له خزیان پرسین له ج چوره په پیوهندییه که ده ژن له گه ل پیاوه کانیاندا وه ژوان چ چوره په پیوهندییه کیان ده بیت؟

نایا ده بیانه وی ئه و پیوهندییه سیکسیه له گه ل پیاواندا هیانه کوتایی پیتین، که ده بیتنه هیک داگیرکردنیان لایه ن پیاوونه وله په پیوهندی تازه بگه پین له گل ژناندا؟

ئه چی له هستی دایکه تی ده کهن، ئه چی و هچنهانه و رویلیکی کوره نایینی له په پیوهندییه سیکسیه؟ که پیاوون حز ده کهن ناویان به زیندوویی بمیتیوه و ژنانیش غه ریزه دایکه تی تبر ده کهن.

ئهم چوره بیرو بچوونه ناتوانی هیچ خزمت به مافی ژنان بکات، ئه که ر فیمینیستان ده بیانه وی راستی خزمت به کیشکانی ژنان بکن ده بیت. خزیان له و چوره چوسانه وی سیکسیه بزگار بکهن، ئه ده مستوازه ده بکوپن که پیاو Subject ژن Object . و چیتر پیاوون نه بینه مشه خور به سه لاشه ئه وانه وه. لهوانه شه خز ریگارکدن له و په پیوهندییه سیکسیه ش ازادی بق همو ژنان نه هنینت.

داواکاریی هه ودارانی یه کسانی که ده بیانه وی ژن و پیاوی هکسان بن باشه، به لام لم حالت دا سترکتوری ده سله لات داران دهستی به سه ردا ناگیری، به لکو ته نها داواکارییه کیان ده خریته برددهم.

هندیک کومله که ش ده بیتنه هیک ده لایه ن هیزه کانه وه موتقیول کراوه. به ریکاره و کانی ژنانه شه وه.

کوه لگه کی تئیمه پیوستی به کورانکاریه کی را دیکالانه هیه که همو بیه که ده نگره خنه بگین و دوای دابه ش کردن وه دویی دهوره کان بکین.

دابه ش کردن وه نه بیون ده بیتله هیک و نه یان توانیو کاریگه ریان هیبت له سره کومله لگه و تائیستاش پیکرخواهیکی ژنان نیه که پلا تقریمی تاییمه خز هیبت.

له ئه روپا فیمینیسته کان قوانغایکی پریووه، بزوتنوهه وی فیمینیستی تازه ش ده توانی و ده شکایه دیک چاوی لینکری و ده تاپه زایه ک لینکدریته وه به رامبر بکیت و وک کری کارو دابه شکردنی ئه رکی ناومال پروره ده میان. که چی ئه میز ل بازاره کانی جیهاندا ژنان و منالان بکری که، کاری نقد به کارده هیترین، بیچگه له بازاره کانی سیکسیش که به همان شیوه ژن و منالی تیادا ده فرشتی.

لژیانی خیزانیشدا و هتاییه تی وه وی په پیوهندی به ژیانی سیکسیه و هیده، له کومله لگاکی باوکسالاریدا پیاوون سردهست و هر ئواپیش بیاراده دن، و که ای و چزن بیانه وی نثاره زوروه ده دنیا سترکتوری خزیان ده گکوپن و هندیکیان ده یانه وی ته نها ده بیکهون، و هندیکی تر خزیان جیا ده کنه وه، گوایه لهوانی تر خزیان جیا ده کنه کار ده کهن، ئه مه چوره کرده وانه بزوتنوهه وی ژنان ناگیه نیته هیچ کاریگه ری خزیان سیکسیه ئه مه چوره په پیوهندییه سیکسیه نیووان ژن و ئه نجامیک. ده بیتنه هیچ لواز کردنیان، پیاو، کوتایی به تازادی ژنان دیتنت. له هتاییه تی له کومله لگه کی و ده

هندیک کومه لگهش ده بیته مایه
موکایه تی پیکر دنیان و نقد جاریش
و شتینیان.

کۆمەلگەی کوردەواری کە هەموو شتىلە لەلایەن خېزەكانىوە مۇتقىپۇل كراوه. بە رېتكارواهە كانى ئىثانىشىوە. كۆمەلگەي ئىمە پىنيستى بە گۇرانكارايرەكى راپىكالانە هەيە كە هەموو بەيەك دەنگ پەختە بگىن و ساۋى دابىش كەرنەوە ئويى دەدورەكان بەكىن.

دابىش كەرنەوە ئويى نوبىش تەنها بەيەكسانى نېتىوان ئىن و پىباو جىڭىر تايىت بەلكو زىشان دەبىي دەسەلاتى سىاسى بىگنەدەست، و ئەوەشى لەم پىرسىارە لا دەدات دەگەرپى بەدوايى خوشبەختى نەك ئازادى.

خوشبەختىش ماناي ئەوەيە كە يەكسانى لە هەندىك لايەنى ئىشاندا بىكەيت و وەك كىرى كارو دابەشكەرنى ئەركى ناومال پېرورەدە مىال. كەچى ئەمۈزى لە بازارەكانى جىهاندا زىشان و منالان بەكتى كەم، كارى نۇر بەكاردەھىدىرىن، يېنچە كە بازارەكانى سىكىش كە بەھەمان شىۋە ئىن و منالى تىادا دەفرۇشىت.

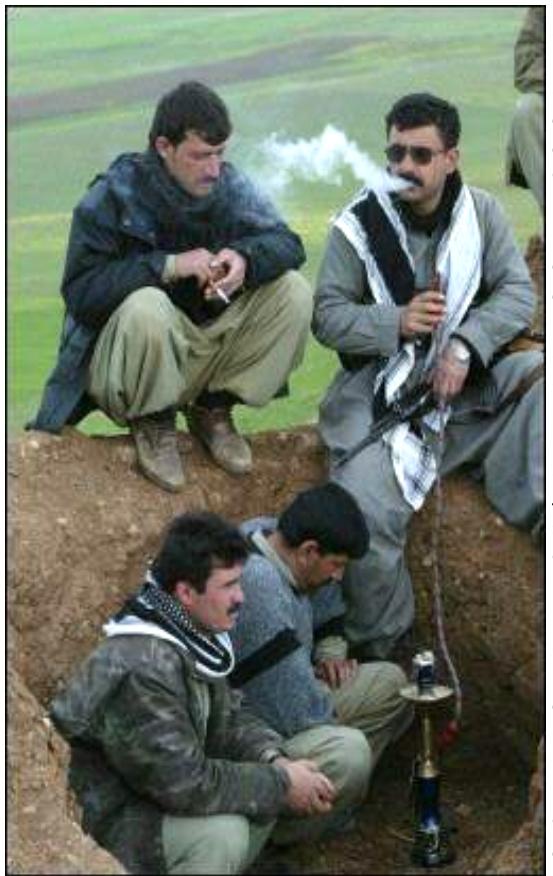
لە ئىشانى خېزانىشىدا و بەتايىھەتى ئەوەي پەيوەندى بە ۋىانى سىكىسەوە هەيە، لە كۆمەلگاڭلار باوكىسالاردا پىباوان سىرەدەست و هەر ئوائىش بېياردەن، و كەى و چۈن بىيانەوە ئارەزۇوهەكانى خۇيىان تىرددەكەن. لەم حالەتىشدا زىشان بە (جنسى دووهەم) ناودەبرىن لەوانەيە تاكە چەكىك كە بەدەست بىباوانەوەيە، بۇ ئەوەي زىشان بەختە ئىزى كارىگەرى خۇيىان سىكىسە ئەم جۆرە پەيوەندىبى سىكىسەيە ئېتىوان ئىن و پىباو، كۆتاينى بە ئازادى زىشان دىتتىن. لە

ئەمەنلىكەن ئەسەرتاسەرە ئەن بۇوتقۇنەوە فىمېنىيەتى ھەيە، هەندىكىيان سەرىخۇن و هەندىكىيان لەكەل سىستەمى بىباواندان، و يان پىباوان بۇ ئەوان بېرەكەنەوە، يان بۇ بېرەزەندى خۇيىان و پىباوان كار دەكەن، لە كوردىستان تا ئىستا ئىشان خۇيىان كۆن كەرتقۇلەوە و نەبۇون بەھېزىك و نەيان توانيوھ كارىگەريان هەبىت لەسەر كەمەلگە و تائىستاش پىتكەراولىكى زىشان نىيە كە پلاقتۇرمى تايىھەتى خۇيىھە بىت.

لە ئەروپا فىمېنىيەتكەن قۇناغىيىكى بېرىپۇر، بۇوتقۇنەوە فىمېنىيەتى تازەش دەتواتىرى وەك شەكاپايدىك چاول لېتكىرى وەك ناپەزىيەك لېتكىرىتەوە بەرامبەر بەو هەموو زۇلم و زورەي لە زىشان دەكىرىت، و ئەمە جىاوازىيە زورەي ئېتىۋىمى يان ئىن و پىباو بەتايىھەتى لەبوارى دابەشكەرنى كارو، موجە و كارى ناو مال، و سېكىس و دەستىرىزى سىكىسەش كە بەدەرنىيە لەم چەسنانەوەيە.

فىمېنىيەتكەن سەرەتا هەموويان داۋى ئازادى و يەكسانى دەكەن و دەيانىوە خۇيىان بەپىوه بەن و نۇر بەگەرمى بەرەو ئۇ كارە بېن بەلام لە دوايدا سىتركتورى خۇيىان دەگۈپىن و هەندىكىيان دەيانىوە تەنها دەرىكەن، و هەندىكى تر خۇيىان جىا دەكەنەوە، كۆبايە لەوانى تر باشتىر بەتەنها كار دەكەن، ئەم جۆرە كەدەوانە بۇوتقۇنەوەي زىشان ناگەيەنەتىھە ھىچ ئەنجامىلىك. دەبىتەھە ئەلواز كەنلىيان، بەتايىھەتى لەكۆمەلگەيەكى وەك

سیمیناری لیکولینز ھوہ
له کیش ھی کوہه لای ھتی و
گرفتی بنہ مالہی لاوانی کورد

به ناویشانی (کورد له دیاسپور) و به ناویشانی (کورد له سیمیناره که باس کرا له لایهنه پیشوار کهريمي، پاشان داوا له به پریوه بهري ریکخراوی میانپاپیز خاتو (سیرکو پیکهه راتین) کرا که دامه زاندنی ریکخراوه که باس بکات، دوا به دواي ئه ووه ئه زموونی باوكیکی كورد سهبارهت به پرسه کانی به ردهم پهروه ردهي منلان پیشکش کرا، پاشان له لایهنه خاتو (شکفوه قوبادي) با بهتیك به ناویشانی (کيشهه فرهه کلتوري له مال و کونهه مله) باس کرا. كورد له تاراونگهدا ناویشانی با بهتیكى تربووه كه له لایهنه (سالار سوقى) خراييه بعو، پاشان (گئهنجي كورد له منگنهه دوو كلتوردا) ناویشانی با بهتی (كرمانج حقهى) بعو، دوا به دواي ئه مانه باسيك

تبریزی هاووسه ریوه و به نهیینی
 بوبه بوبوی عشق دهیت و لگه
 چیکی تر پهیمانی عشق دههستی
 س و سوزیان ٹاولیزانی یه هکتر دهکه ن
 اا ئه و جوڑه خوش ویستیه له سه ر
 همایید دروست بوبو که چاره نبوسی
 چیلک بهره و گنپ ببیه بفیروفتیل و
 سهی بریقه دار فربیوی بدھی، نایا ئه مه
 پاکی کردن نییه له عشق و
 یزدانه کت؟

A photograph of a man and a woman sitting on a couch. The man, wearing a green long-sleeved shirt and patterned pajama bottoms, has his arm around the woman. The woman, wearing a dark top and dark pants, is leaning her head against the man's shoulder. They are both looking towards the camera. The background features a wall with a floral wallpaper pattern.

دزبیووه تو له د زوانه نهینیه کان چیزی
عهشقیان کرد و بوونه ته پیواریک
له کاروانی خوش ویستی هست و
سوزی، هشقم هینده کارگه ره و
بزونته وه مرؤف ناتوانی له تاستیدا
به رگه بگری و بی دهنگ بوهستی.
عهشق بورکانیکی به هیزه کاتی له حاکی
دل هه لده قوای مرؤف له دنیا
نهندیشه و مهست بوندا ون ده کا
چونکه مرؤف هه موکات و زیانی
تارخان ده کا باز گه شه سهندنی باخی
عهشق تا له داهاتوو گولی هه زو هیوا
بربوی به لام ئوهی ئیممه ده مانه وی له
ناوهه ورکی باسنه که بدوبیت و تیشك
بخینه سره ورکاره کانی عاشق بونی
کسی خیزاندار نایا بوجی ده گه پینه وه
؟
که له پاش چونه نی و قهه زی

بیگومان کاتی شه پولی به هیزی
عهشق ده ریای دلی مرؤف ده هه زینی
همو سنورو و به رهسته کانی روزگار
ده شکنیتی کاتی مرؤف بروی پوی
هیزی ههست و سوزی په گه زی
به رامبهر ده بیتی وه ده که ویته مملانی
یا ئوهته شکست دینی ناگاهه هیچ
ئاکامیک یانیش شورپشیکی عهشق
ده خولقنیتی.

هر له سره تای بونی عهشق وه
کاریگه رترین چەمک هه مو سنورو
کوسپ و به رهسته کانی به جاری
پامالیوو چەندین به لگه کی راسته قینه
ئوهه بیان سه لماندوووه که وا چەندەها
که سایه تی به رز بره نگاری عهشق
بوونه وه (شیخ، مەلا، قاشه،
ماموستا، پزیشك، سه رکوده هتد) به
تاسووه له ده دروازه دی هشقیان داوه و
جهانی پاکی ئا فینداری خویان